На основу члана 26. алинеја 7. Уставне повеље државне заједнице Србија и Црна Гора, доносим

Указ о проглашењу Закона о ратификацији Конвенције број 144 о трипартитним консултацијама (међународни радни стандарди) из 1976. године, Препоруке број 152 о трипартитним консултацијама (активности МОР) из 1976. године и Препоруке број 113 о преговарању (на нивоу привреде и националном нивоу) из 1960. године

Проглашава се Закон о ратификацији Конвенције број 144 о трипартитним консултацијама (међународни радни стандарди) из 1976. године, Препоруке број 152 о трипартитним консултацијама (активности МОР) из 1976. године и Препоруке број 113 о преговарању (на нивоу привреде и националном нивоу) из 1960. године, који је донела Скупштина Србије и Црне Горе, на седници од 17. фебруара 2005. године.

П бр. 149
17. фебруара 2005. године
Београд

Председник
Србије и Црне Горе
Светозар Маровић, с.р.

Закон о ратификацији Конвенције број 144 о трипартитним консултацијама (међународни радни стандарди) из 1976. године, Препоруке број 152 о трипартитним консултацијама (активности МОР) из 1976. године и Препоруке број 113 о преговарању (на нивоу привреде и националном нивоу) из 1960. године

Закон је објављен у "Службеном листу СЦГ - Међународни уговори", бр. 1/2005 од 18.2.2005. године.

Члан 1.

Ратификују се Конвенција број 144 о трипартитним консултацијама (међународни радни стандарди) из 1976. године, Препоруке број 152 о трипартитним консултацијама (активности МОР) из 1976. године и Препоруке број 113 о преговарању (на нивоу привреде и националном нивоу) из 1960. године, у оригиналу на енглеском и француском језику.

Члан 2.

Текст Конвенције са препорукама у оригиналу на енглеском језику и у преводу на српски језик гласи:

C. 144 TRIPARTITE CONSULTATION (INTERNATIONAL LABOUR STANDARDS) CONVENTION, 1976

The General Conference of the International Labour Organisation,

Having been convened at Geneva by the Governing Body of the International Labour Office, and having met in its Sixty-first Session on 2 June 1976, and

Recalling the terms of existing International labour Conventions and Recommendations: in particular the Freedom of Association and Protection of the Right to Organise Convention 1948, the Right to Organise and Collective Bargaining Convention, 1949, and the Consultation (Industrial and National Levels) Recommendation, 1960: which affirm the right of employers and workers to establish free and independent organisations and call form measures to promote effective consultation at the national level between public authorities and employers' and workers' organisations, as well as the provisions of numerous International labour Conventions and Recommendations which provide for the consultation of employers' and workers' organisations on measures to give effect thereto, and

Having considered the fourth item on the agenda of the session which is entitled "Establishment of tripartite machinery to promote the implementation of international labour standards", and having decided upon the adoption of certain proposals concerning tripartite consultation to promote the implementation of international labour standards, and

Having determined that these proposals shall take the form of an international Convention,

adopts the twenty-first day of June of the year one thousand nine hundred and seventy-six, the following Convention, which may be cited as the Tripartite Consultation (International Labour Standards) Convention, 1976:

Article 1

In the Convention the term representative organisations means the most representative organisations of employers and workers enjoying the right of freedom of association.

Article 2

1. Each Member of the International Labour Organisation which ratifies this Convention undertakes to operate procedures which ensure effective consultations, with respect to the matters concerning the activites of the International Labour Organisation set out in Article 5, paragraph 1, below, between representatives of the government, of employers and of workers.

2. The nature and form of the procedures provided for in paragraph 1 of this Article shall be determined in each country in accordance with national practice, after consultation with the representative organisations, where such organisations exist and such procedures have not yet been established.

Article 3

1. The representatives of employers and workers for the purposes of the procedures provided for in this Convention shall be freely chosen by their representative organisations, where such organisations exist.

2. Employers and workers shall be represented on an equal footing on any bodies through which consultations are undertaken.

Article 4

1. The competent authority shall assume responsibility for the administrative support of the procedures provided for in this Convention.

2. Appropriate arrangements shall be made between the competent authority and the representative organisations, where such organisations exist, for the financing of any necessary training of participants in these procedures.

Article 5

1. The purpose of the procedures provided for in this Convention shall be consultations on:

(a) government replies to questionnaires concerning items on the agenda of the International Labour Conference and government comments on proposed texts to be discussed by the Conference;

(b) the proposals to be made to the competent authority or authorities in connection with the submission of Conventions and Recommendations pursuant to article 19 of the Constitution of the International Labour Organisation;

(c) the re-examination at appropriate intervals of unratified Conventions and of Recommendations to which effect has not yet been given, to consider what measures might be taken to promote their implementation and ratification as appropriate;

(d) questions arising out of reports to be made to the International Labour Office under article 22 of the Constitution of the International Labour Organisation;

(e) proposals for the denunciation of ratified Conventions.

2. In order to ensure adequate consideration of the matters referred to in paragraph 1 of this Article, consultation shall be undertaken at appropriate intervals fixed by agreement, but at least once a year.

Article 6

When this is considered appropriate after consultation with the representative organisations, where such organisations exist, the competent authority shall issue an annual report on the working of the procedures provided for this Convention.

Article 7

The formal ratifications of this Convention shall be communicated to the Director-General of the International Labour Office for registration.

Article 8

1. This Convention shall be binding only upon those Members of the International Labour Organisation whose ratifications have been registered with the Director-General.

2. It shall come into force twelve months after the date on which the ratifications of two Members have been registered with the Director-General.

3. Thereafter, this Convention shall come into force for any Member twelve months after the date on which its ratifications has been registered.

Article 9

1. A Member which has ratified this Convention may denounce it after the expiration of ten years from the date on which the Convention first comes into force, by an Act communicated to the Director-General of the International Labour Office for registration. Such denunciation should not take effect until one year after the date on which it is registered.

2. Each Member which has ratified this Convention and which does not, within the year following the expiration of the period of ten years mentioned in the preceding paragraph, exercise the right of denunciation provided for in this Article, will be bound for another period of ten years and, thereafter, may denounce this Convention at the expiration of each period often years under the terms provided for in this Article.

Article 10

1. The Director-General of the International Labour Office shall notify all Members of the International Labour Organisations of the registration of all ratifications and denunciations communicated to him by the Members of the Organisation.

2. When notifying the Members of the Organisations of the registration of the second ratification communicated to him, the Director-General shall draw the attention of the Members of the Organisation to the date upon which the Convention will come into force.

Article 11

The Director-General of the International Labour Office shall communicate to the Secretary-General of the United National for registration in accordance with Article 102 of the Charter of the United Nations full particulars of all ratifications and acts of denunciation registered by him in accordance with the provisions of the preceding Articles.

Article 12

At such times as may consider necessary the Governing Body of the International Labour Office shall present to the General Conference a report on the working of this Convention and shall examine the desirability of placing on the agenda of the Conference the question of its revision in whole or in part.

Article 13

1. Should the Conference adopt a new Convention revising this Convention in whole or in part, then, unless the new Convention otherwise provides:

a) the ratification by a Member of the new revising Convention shall ipso jure involve the immediate denunciation of this Convention, notwith-standjing the provisions of Article 9 above, if and when the new revising Convention shall have come into force;

b) as from the date when the new revising Convention comes into force this Convention shall cease to be open to ratification by the Members.

2. This Convention shall in any case remain in force in its actual form and content for those Members which have ratified it but have not ratified the revising Convention.

Article 14

The English and French versions of the text of this Convention are equally authoritative.

R152 TRIPARTITE CONSULTATION (ACTIVITIES OF THE INTERNATIONAL LABOUR ORGANISATION) RECOMMENDATION, 1976

The General Conference of the International Labour Organisation,

Having been convened at Geneva by the Governing Body of the International Labour Office, and having met in its Sixty-first Session on 2 June 1976, and

Recalling the terms of existing international labour Conventions and Recommendations - in particular the Freedom of Association and Protection of the Right to Organise Convention, 1948, the Right to Organise and Collective Bargaining Convention, 1949, and the Consultation (Industrial and National Levels) Recommendation, 1960 - which affirm the right of employers and workers to establish free and independent organisations and call for measures to promote effective consultation at the national level between public authorities and employers' and workers' organisations, as well as the provisions of numerous international labour Conventions and Recommendations which provide for the consultation of employers' and workers' organisations on measures to give effect thereto, and

Having considered the fourth item on the agenda of the session which is entitled "Establishment of tripartite machinery to promote the implementation of international labour standards, and having decided upon the adoption of certain proposals concerning tripartite consultations to promote the implementation of international labour standards and national action relating to the activities of the International Labour Organisation, and

Having determined that these proposals shall take the form of a Recommendation, adopts this twenty-first day of June of the year one thousand nine hundred seventy-sex, the following Recommendation, which may be cited as the Tripartite Consultation (Activities of the International Labour Organisation) Recommendation, 1976:

1. In this Recommendation the term *representative organisations* means the most representative organisations of employers and workers enjoying the right of freedom of association.

2. (1) Each Member of the International Labour Organisation should operate procedures which ensure effective consultations with respect to matters concerning the activities of the International Labour Organisation, in accordance with Paragraphs 5 to 7 of this Recommendation, between representatives of the government, of employers and of workers.

(2) The nature and form of the procedures provided for in subparagraph (1) of this Paragraph should be determined in each country in accordance with national practice, after consultation with the representative organisations where such procedures have not yet been established.

(3) For instance, consultations may be undertaken:

(a) through a committee specifically constituted for questions concerning the activities of the International Labour Organisation;

(b) through a body with general competence in the economic, social or labour field;

(c) through a number of bodies with special responsibility for particular subject areas; or

(d) through written communications, where those involved in the consultative procedures are agreed that such communications are appropriate and sufficient.

3. (1) The representatives of employers and workers, for the purposes of the procedures provided for in this Recommendation should be freeely chosen by their representative organisations.

(2) Employers and workers should be represented on an equal footing on any bodies through which consultations are undertaken.

(3) Measures should be taken, in co-operation with the employers' and workers' organisations concerned, to make available appropriate training to enable participants in the procedures to perform their functions effectively.

4. The competent authority should assume responsibility for the administrative support and financing of the procedures provided for in this Recommendation, including the financing of training programmes where necessary.

5. The purpose of the procedures provided for in this Recommendation should be consultations:

(a) on government replies to questionnaires concerning items on the agenda of the International Labour Conference and government comments on proposed texts to be discussed by the Conference;

(b) on the proposals to be made to the competent authority or authorities in connection with the submission of Conventions and Recommendations pursuant to article 19 of the Constitution of the International Labour Organisation;

(c) subject to national practice, on the preparation and implementation of legislative or other measures to give effect to international labour Conventions and Recommendations, in particular to ratified Conventions (including measures for the implementation of provisions concerning the consultation or collaboration of employers' and workers' representatives);

(d) on the re-examination at appropriate intervals of unratified Conventions and of Recommendations to which effect has not yet been given, to consider what measures might be taken to promote their implementation and ratification as appropriate;

(e) on questions arising out of reports to be made to the International Labour Office under articles 19 and 22 of the Constitution of the International Labour Organisation;

(f) on proposals for the denunciation of ratified Conventions.

6. The competent authority, after consultation with the representative organisations, should determine the extent to which these procedures should be used for the purpose of consultations on other matters of mutual concern, such as:

(a) the preparation, implementation and evaluation of technical co-operation activities in which the International Labour Organisation participates;

(b) the action to be taken in respect of resolutions and other conclusions adopted by the International Labour Conference, regional conferences, industrial committees and other meetings convened by the International Labour Organisation;

(c) the promotion of a better knowledge of the activities of the International Labour Organisation as an element for use in economic and social policies and programmes.

7. In order to ensure adequate consideration of the matters referred to in the preceding Paragraphs, consultations should be undertaken at appropriate intervals fixed by agreement, but at least once a year.

8. Measures appropriate to national conditions and practice should be taken to ensure co-ordination between the procedures provided for in this Recommendation and the activities of national bodies dealing with analogous questions.

9. When this is considered appropriate after consultation with the representative organisations, the competent authority should issue an annual report on the working of the procedures provided for in this Recommendation.

R133 CONSULTATION (INDUSTRIAL AND NATIONAL LEVELS) RECOMMENDATION, 1960

The General Conference of the International Labour Organisation,

Having been convened at Geneva by the Governing Body of the International Labour Office, and having met in its Forty-fourth Session on 1 June 1960, and

Having decided upon the adoption of certain proposals with regard to consultation and cooperation between public authorities and employers' and workers' organisations at the industrial and national levels, which is the fifth item on the agenda of the session, and

Having determined that these proposals shall take the form of a Recommendation,

adopts this twentieth day of June of the year one thousand nine hundred and sixty, the following Recommendation, which may be cited as the Consultation (Industrial and National Levels) Recommendation, 1960:

1. (1) Measures appropriate to national conditions should be taken to promote effective consultation and co-operation at the industrial and national levels between public authorities and employers' and workers' organisations, as well as between these organisations, for the purposes indicated in Paragraphs 4 and 5 below, and on such other matters of mutual concern as the parties may determine.

(2) Such measures should be applied without discrimination of any kind against these organisations or amongst them on grounds such as the race, sex, religion, political opinion or national extraction of their members.

2. Such consultation and co-operation should not derogate from freedom of association or from the rights of employers' and workers' organisations, including their right of collective bargaining.

3. In accordance with national custom or practice, such consultation and co-operation should be provided for or facilitated:

(a) by voluntary action on the part of the employers' and workers' organisations; or

(b) by promotional action on the part of the public authorities; or

(c) by laws or regulations; or

(d) by a combination of any of these methods.

4. Such consultation and co-operation should have the general objective of promoting mutual understanding and good relations between public authorities and employers' and workers' organisations, as well as between these organisations, with a view to developing the economy as a whole or individual branches thereof, improving conditions of work and raising standards of living.

5. Such consultation and co-operation should aim, in particular:

(a) at joint consideration by employers' and workers' organisations of matters of mutual concern with a view to arriving, to the fullest possible extent, at agreed solutions; and

(b) at ensuring that the competent public authorities seek the views, advice and assistance for employers' and workers' organisations in a appropriate manner, in respect of such matters as:

(i) the preparation and implementation of laws and regulations affecting their interests;

(ii) the establishment and functioning of national bodies, such as those responsible for organisation of employment, vocational training and retraining, labour protection, industrial health and safety, productivity, social security and welfare; and

(iii) the elaboration and implementation of plans of economic and social development.

КОНВЕНЦИЈА БР. 144 О ТРИПАРТИТНИМ КОНСУЛТАЦИЈАМА (МЕЂУНАРОДНИ РАДНИ СТАНДАРДИ) ИЗ 1976. ГОДИНЕ

Генерална конференција Међународне организације рада,

Сазвана од стране Административног савета Међународне организације рада и окупљена на 61. заседању у Женеви 2. јуна 1976, и

Подсећајући на одредбе постојећих конвенција и препорука из области рада, а посебно Конвенције о слободи удруживања и заштити права на организовање из 1948, Конвенције о праву на организовање и колективно преговарање из 1949, као и Препоруку о преговарању (на нивоу привреде и националног нивоа) из 1960, којима се афирмише право послодаваца и радника на оснивање слободних и независних организација и залаже за мере у циљу ефикасног преговарања на националном нивоу између државних органа и послодавачких и радничких организација, као и на одредбе бројних међународних конвенција и препорука из области рада којима се предвиђа консултовање послодавачких и радничких организација о мерама за њихово спровођење, и

Размотривши 4. тачку дневног реда под називом "Утврђивање трипартитног механизма за унапређење примене међународних радних стандарда", и доневши одлуку о усвајању

извесних предлога о трипартитним консултацијама у циљу јачања примене међународних стандарда рада, и

Одлучивши да ти предлози буду у облику међународне конвенције,

Дана 21. јуна 1976. усваја следећу конвенцију, која се може цитирати као Конвенција о трипартитним консултацијама (међународни стандарди рада) из 1976:

Члан 1.

Термин "репрезентативне организације" у овој конвенцији означава најрепрезентативније организације послодаваца и радника који уживају право на слободу удруживања.

Члан 2.

1. Свака чланица Међународне организације рада која ратификује ову конвенцију преузима обавезу да примењује поступак којим се обезбеђују ефикасне консултације између представника владе, послодаваца и радника о питањима везаним за активности Међународне организације рада које се утврђују чланом 5. тачка 1. доле у тексту.

2. Карактер и форма процедуре из тачке 1. овог члана у свакој земљи утврђују се у складу с националном праксом након консултовања репрезентативних организација, ако такве постоје и ако такав поступак већ није утврђен.

Члан 3.

1. Представнике послодаваца и радника у смислу процедуре предвиђене овом конвенцијом слободно бирају њихове репрезентативне организације, уколико оне постоје.

2. Послодавци и радници су равноправно заступљени у свим органима преко којих се консултације обављају.

Члан 4.

1. Надлежни орган преузима одговорност за административну подршку процедури предвиђеној овом конвенцијом.

2. Између надлежног органа и репрезентативних организација, тамо где оне постоје, закључују се одговарајући аранжмани ради финансирања неопходне обуке учесника у тој процедури.

Члан 5.

1. Циљ процедура предвиђених овом конвенцијом су консултације о:

(а) владиним одговорима на упитнике у вези са дневним редом Конференције Међународне организације рада, као и о владиним коментарима о предложеним нацртима који се разматрају на Конференцији;

(б) предлозима који се упућују надлежном органу односно органима у вези с подношењем конвенција и препорука у складу са чланом 19. Устава Међународне организације рада;

(ц) преиспитивању у одређеним временским размацима нератификованих конвенција и препорука које нису спроведене, како би се размотриле мере које треба предузети у циљу побољшања њихове примене и ратификације, у зависности од случаја;

(д) питањима која проистичу из извештаја који се подносе Међународној организацији рада у складу са чланом 22. Устава МОР;

(е) предлозима за отказивање потписаних конвенција.

2. У циљу обезбеђења адекватног разматрања питања из тачке 1. овог члана, обављају се консултације у одговарајућим временским интервалима који се утврђују споразумно, а најмање једанпут годишње.

Члан 6.

Ако се то сматра упутним, након консултација са репрезентативним организацијама, тамо где оне постоје, надлежни орган објављује годишњи извештај о функционисању процедура предвиђених овом конвенцијом.

Члан 7.

Званична обавештења о ратификацији ове конвенције достављају се генералном директору Међународне организације рада ради регистровања.

Члан 8.

1. Ова конвенција обавезује само оне чланице МОР чије ратификације су регистроване код генералног директора.

2. Ступа на снагу дванаест месеци од дана регистровања код генералног директора ратификације од стране две чланице.

3. Након тога, ова конвенција ступа на снагу за сваку чланицу појединачно дванаест месеци од дана регистровања њене ратификације.

Члан 9.

1. Чланица која је ратификовала ову конвенцију може је отказати по истеку десет година од дана њеног првобитног ступања на снагу актом који се доставља генералном директору ради регистровања. Такав отказ ступа на снагу годину дана од дана његовог регистровања.

2. Свака чланица која је ратификовала Конвенцију и која у року од годину дана од истека рока од десет година који се помиње у претходном ставу, не искористи право отказа предвиђено у овом члану, обавезна је да је поштује још десет година а, после тога, може да је откаже по истеку сваког периода од десет година, како се предвиђа овим чланом.

Члан 10.

1. Генерални директор МОР обавештава све чланице МОР о регистрацији свих ратификација и отказа које су му пријавиле чланице организације.

2. Приликом обавештавања чланица Организације о регистровању друге ратификације која му је достављена, генерални директор скреће пажњу чланицама Организације на дан ступања на снагу Конвенције.

Члан 11.

Генерални директор Међународне организације рада обавештава генералног секретара ОУН у сврху регистровања у складу са чланом 102. Повеље ОУН о свим детаљима ратификација и о актима отказивања које је регистровао у складу са одредбама претходних чланова.

Члан 12.

У периодима које сам одреди Административни савет МОР подноси Генералној конференцији извештај о функционисању Конвенције и разматра пожељност стављања на дневни ред питања њене потпуне или делимичне ревизије.

Члан 13.

1. Уколико Конференција усвоји нову конвенцију којом се потпуно или делимично ревидира ова конвенција, у том случају, осим ако се новом конвенцијом другачије не предвиђа:

а) ратификација нове ревидиране конвенције од стране неке чланице ipso jure значи тренутно отказивање ове конвенције, без обзира на одредбе горепоменутог члана 9, онда и ако нова ревидирана конвенција ступи на снагу;

б) од дана ступања на снагу нове ревидиране конвенције, ова конвенција престаје да буде отворена за ратификацију од стране чланица МОР.

2. Ова конвенција остаје на снази у свом садашњем облику и садржини за оне чланице које су је ратификовале а нису ратификовале ревидирану конвенцију.

Члан 14.

Верзије текста ове конвенције на енглеском и француском језику су једнако меродавне.

ПРЕПОРУКА БР. 152 О ТРИПАРТИТНИМ КОНСУЛТАЦИЈАМА (АКТИВНОСТИ МОР) ИЗ 1976.

Генерална конференција Међународне организације рада,

Сазвана од стране Административног савета МОР и окупљена на 61. заседању у Женеви 2. јуна 1976, и

Подсећајући на одредбе постојећих међународних конвенција и препорука у области рада, а посебно одредбе Конвенције о слободи удруживања и заштити права на организовање из 1948, Конвенције о праву на организовање и колективно преговарање из 1949, као и Препоруку о преговарању (на нивоу привреде и националном нивоу) из 1960, којима се афирмише право послодаваца и радника на оснивање самосталних и независних

организација и да се залажу за мере којима се унапређује ефикасно консултовање на националном нивоу између државних институција и организација послодаваца и радника, као и на одредбе бројних међународних конвенција и препорука којима се предвиђа консултовање организација послодаваца и радника о мерама за њихову примену, и

Размотривши тачку 4. дневног реда под називом "Успостављање трипартитног механизма за унапређење примене међународних радних стандарда", и одлучивши се за усвајање одређених предлога о трипартитним консултацијама у циљу побољшања примене међународних радних стандарда и националне акције у вези са активностима Међународне организације рада, и

Одлучивши да ти предлози буду у форми препоруке,

Дана 21. јуна 1976. године усваја следећу препоруку, која се може цитирати као Препорука о трипартитним консултацијама (активности МОР) из 1976:

1. Под појмом "репрезентативне организације" у овој препоруци подразумевају се најрепрезентативније организације послодаваца и радника који уживају право на слободу удруживања.

2.(1) Свака чланица МОР треба да предвиди процедуру за ефикасне консултације у погледу питања везаних за активности МОР, у складу са тач. 5-7. ове препоруке, између представника владе, послодаваца и радника.

(2) Карактер и облик процедуре из става (1) ове тачке утврђује свака земља у складу са националном праксом, након консултовања репрезентативних организација тамо где таква процедура још није установљена.

(3) На пример, консултације се могу водити:

(а) преко комитета који је специјално основан за питања која се тичу активности МОР;

(б) преко једног тела са општом надлежношћу у економској, социјалној и радној области;

(ц) преко низа органа са посебном надлежношћу за конкретне тематске области; или

(д) посредством писменог комуницирања, уколико су стране укључене у консултативну процедуру сагласне да је такво комуницирање адекватно и довољно.

3. (1) За сврхе процедуре предвиђене овом препоруком представнике послодаваца и радника слободно бирају њихове репрезентативне организације.

(2) Послодавци и радници су равноправно заступљени у свим органима преко којих се обављају консултације.

(3) У сарадњи са заинтересованим послодавачким и радничким организацијама, треба предузети мере за обезбеђивање одговарајуће обуке за учеснике процедуре како би они могли да обављају своје функције ефикасно.

4. Надлежни орган преузима одговорност за административну подршку и финансирање процедуре предвиђене овом препоруком, укључујући финансирање програма обуке где је то неопходно.

5. Циљ процедуре предвиђене овом препоруком су консултације о:

(а) владиним одговорима на упитнике у вези са дневним редом Конференције Међународне организације рада, као и владиним коментарима о предложеним нацртима који се разматрају на Конференцији;

(б) предлозима који се упућују надлежном органу односно органима у вези с подношењем конвенција и препорука у складу са чланом 19. Устава Међународне организације рада;

(ц) у зависности од националне праксе, припремању и спровођењу законодавних или других мера у циљу примене међународних конвенција и препорука у области рада, посебно ратификованих конвенција (укључујући мере за примену одредби о консултовању и сарадњи представника послодаваца и радника);

(д) преиспитивању у одређеним временским размацима нератификованих конвенција и препорука које нису спроведене, како би се размотриле мере које треба предузети у циљу побољшања њихове примене и ратификације, у зависности од случаја;

(е) питањима која проистичу из извештаја који се подносе Међународној организацији рада у складу са чл. 19. и 22. Устава МОР;

(ф) предлозима за отказивање потписаних конвенција.

6. Надлежни орган, након консултовања репрезентативних организација, утврђује до ког степена треба користити процедуру консултовања о другим питањима од међусобног интереса, као што је:

(а) припремање, реализација и оцењивање активности везаних за активности стручне сарадње у којима МОР учествује;

(б) акција коју треба предузети у смислу резолуција и других закључака које усваја Међународна конференција рада, регионалне конференције, индустријски комитети и други скупови које сазива МОР;

(ц) боље познавање активности МОР као елемент економске и социјалне политике и програма.

7. У циљу обезбеђења адекватног разматрања питања која се помињу у претходним тачкама, обављају се консултације у одговарајућим споразумно утврђеним интервалима, а најмање једанпут годишње.

8. Треба предузимати мере које одговарају националним условима и пракси ради координирања процедуре предвиђене овом препоруком и активности националних органа који се баве сродним питањима.

9. Ако се то сматра упутним, након консултовања репрезентативних организација надлежни орган објављује годишњи извештај о функционисању процедуре предвиђене овом препоруком.

ПРЕПОРУКА БР. 113 О ПРЕГОВАРАЊУ (НА НИВОУ ПРИВРЕДЕ И НА НАЦИОНАЛНОМ НИВОУ) ИЗ 1960. ГОДИНЕ

Генерална конференција Међународне организације рада,

Сазвана од стране Административног савета Међународне организације рада, и окупљена на 44. заседању у Женеви 1. јуна 1960, и

Доневши одлуку о усвајању одређених предлога у вези са консултовањем и сарадњом државних органа са послодавачким и радничким организацијама на нивоу привреде и националном нивоу као 5. тачке дневног реда заседања, и

Одлучивши да ти предлози буду у форми препоруке,

Усваја 20. јуна 1960. године следећу Препоруку, која се може цитирати као Препорука о преговарању (на нивоу привреде и националном нивоу) из 1960:

1. (1) Треба предузимати мере које одговарају националним приликама у циљу ефикасних консултација и сарадње на нивоу привреде и на националном нивоу између државних органа и послодавачких и радничких организација, као и између самих организација, ради остваривања циљева утврђених у тач. 4. и 5. доле у тексту, као и о другим питањима од обостраног интереса које стране евентуално утврде.

(2) Те мере треба примењивати без дискриминације било које врсте у односу на те организације, односно међу самим организацијама, на основу расе, пола, вероисповести, политичког убеђења односно националне припадности њихових чланова.

2. Таквим консултацијама и сарадњом не треба да се ограничава слобода удруживања односно права послодавачких и радничких организација, укључујући право колективног преговарања.

3. У складу са националним обичајима или праксом, такво консултовање и сарадњу треба обезбедити односно олакшати:

(а) добровољном акцијом послодавачких и радничких организација; или

(б) пропагандном акцијом државних органа; или

(ц) законима односно прописима; или

(д) комбиновањем било којих од тих метода.

4. Такво консултовање и сарадња треба да имају као општи циљ - боље међусобно разумевање и добре односе између државних органа и послодавачких и радничких организација, као и између тих организација међусобно, у циљу развоја укупне привреде односно појединих привредних грана, побољшања услова рада и подизања животног стандарда.

5. Такве консултације и сарадња треба нарочито да теже:

(а) заједничком разматрању од стране послодавачких и радничких организација питања од међусобног интереса с циљем постизања у највећој могућој мери договорних решења; и

(б) обезбеђивању да надлежни органи на одговарајући начин траже мишљење, савете и помоћ послодавачких и радничких организација у погледу таквих питања као што је:

(i) припрема и спровођење закона и прописа који се тичу њихових интереса;

(ii) оснивање и функционисање националних тела као што су она надлежна за организацију запошљавања, стручно обучавање и преквалификацију, радноправну заштиту, заштиту и безбедност на раду, продуктивност, социјално осигурање и заштиту; и

(iii) израда и спровођење планова економског и социјалног развоја.

Члан 3.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном листу СЦГ - Међународни уговори".